

РЕШЕНИЕ

№ 3091

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5321** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на Е. Е. П. чрез адв.Г., срещу Решение № 32-154141/12.05.2022г., издадено от директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница Б. .

Жалбоподателката, представлявана от адвокат С. счита, че оспореното решение е незаконосъобразно и необосновано. Конкретните съображения са, че при установената фактическа обстановка, митническите органи (МО) не са съобразили метода на „договорната стойност“, визиран в чл.70 и чл.71 от Реглмент (ЕС) № 952/2013г., приложим в случая. В случая действително договорената и заплатена цена между продавач и купувач на процесния употребен автомобил е 3567, 64 лв.,определена е митническа стойност, определено и взето под отчет мито и ДДС, които са заплатени. Това е договорната стойност на автомобила или действително заплатена продажна цена, което се доказва от приложената фактура и операционна бележка за превод към продавача, като неправилно МО твърдят, че операционната бележка за извършен превод не доказвала действителната платена цена, като в бележката е посочено основание покупка на автомобил. МО не ангажират доказателства, че посочената и преведана сума в представената бележка не е действително договорената, дължима и платена цена на автомобила. МО неправилно и в разрез с националното и международното законодателство в областта, е

приложил правилото на чл.74, §2, б.“а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013г., като е използвал вторичния метод, като информацията за проведения аукцион и цената, обявена по него, не е относима към случая и позоваването на нея не е достатъчно добре аргументирано и обосновано. Освен това не са налице още две предпоставки за метода, тъй като продажбата е била извършена на територията на страната на износа, а не с цел да бъде внесена на митническата територия на Съюза. Счита и че в конкретния случай не могат да бъдат приложени, при определяне размера на митническата стойност и другите уредени алтернативни методи за неговото определяне. Искане се да бъде отменено решението на ТД Митница Б. и да бъде осъден ответника за сторените по делото разноски. Прилага писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТД Митница Б., чрез процесуален представител, изразява писмено становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Е. Е. П. е подала на 15.08.2019 г. митническа декларация /МД/ с MRN 19BG001008009106R9/15.08.2019 г. за режим допускане за свободно обращение на стока с описание - употребяван пътнически автомобил -катастрофирал; марка: „М.“, модел: С300 тип: С300; шаси: № WDDGF8AB3EG166805. Ипращаща държава на описаната стока е К., а декларираната митническа стойност за стоката е 3567, 64 щатски долара. Към МД са приложени фактура инвойс № 650/24.06.2019 г., издадена от продавач „G. A. E.“ L., САЩ и купувач Е. Е. П., разрешително, морска товарителница, коносамент. Митническата стойност за стоката е определена на база декларираните за нея елементи – 6 263, 63 лв. по валутния курс, определените, взети под отчет и заплатени вземани мито 626, 36 лв. и ДДС 1378 лв. Декларираното условие на доставка е „С. – Стойност и навло“, като към митническата декларация е приложена фактурата.

МО са извършили последващ контрол на декларацията. При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). На електронна страница <https://autoauctions.io> е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 24 юни 2019 г. със статус „продадена“ (S.) за автомобил със същия VIN /номер на шаси/ и „odometer 70 176 actual miles“ в страната на износа. Публикуваната продажна цена е 4 341, 17 щатски долара и превишава декларираната пред МО цена в размер на 773, 53 U.= Типът на продавача по аукциона е I. С..

Във връзка с посочената информация и възникнали съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, с писмо рег. № 32-323518/12.10.2021 г. от вносителя са изискани доказателства в потвърждение на декларираната цена. В отговор жалбоподателката е предоставила: В. of lading IMP/2065/07/19 L2 фактура № 650/24.06.2019 г.; операционна бележка за S. превод от 26.06.2019г. от Банка ДСК ЕАД.

След проверка на приложените към митническата декларация и допълнително представените документи е прието, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни, а приложената към митническата

декларация фактура № 650 от 24/06/2019 г. не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката, поради което същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни относно митническата стойност.

При проверка на данните в представените документи МО са установили, че в приложеното към МД разрешително на превозното средство, издадено в страната на износа, е установено, че същият е на името на дружество, идентифицирано като продавач I. C. съгласно проведен аукцион; с приложената към МД фактура е удостоверена сделка с продавач „G. A. E.“ L., САЩ и купувач E. E. П., съгласно вписаната във фактурата дата, продажбата е на 24.06.2019г., като вносителят не е представил кореспонденция или други документи, предшестващи сключването на сделката, като датата съвпада с датата на финалната продажба с аукцион; от представената операционна бележка с транзакция от 26.06.2019г. е документирано плащане с детайли „PURCHASE A.“ без да е посочено основание и МО счита, че тази бележка за превод не доказва по категоричен начин действително платената цена от купувача по конкретната сделка. Въз основа на налични 10 бр. изображения на автомобила и дадено описание МО счита, че няма доказателства да е налице промяна в състоянието на автомобила към 24.06.2019г. датата на аукционна и към датата на допускане за свободно обращение – 15.08.2019г. В информацията от проведения аукцион е посочен L. Number на превозно средство, който съответства с номер на стикер в приложеното към МД разрешително и според МО това удостоверява, че същият е обвързан с проведения търг. Идентичните данни при продажбата чрез аукцион и при последната продажба съгласно приложеното разрешително според ответника потвърждават, че финалната цена е 5 700 С.. В удостоверението няма данни за прехвърляне на собственост от продавача на друго лице. Публикуваната подробна информация от проведения аукцион удостоверява според МО по безспорен и категоричен начин, 5 700 С. и това се приема за действително платена цена на автомобила при продажбата му за износ с местоназначение в митническа територия на Съюза и същата следва да послужи за определянето на неговата митническа стойност съгласно чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

МО е посочил във връзка с представената инвойс фактура, че предположението, че е налице препродажба на автомобила след аукционна не е подкрепена с доказателства и затова фактурата не може да послужи за митнически цели. В случай, че е налице такава препродажба, в цената на автомобила би следвало да се включени както сумите за печалба, така и разходите а посредничество или др.подобни, които да се добавят към митническата стойност на стоките, като към преписката не са налице доказателства, че са извършени, нито какъв е техният размер. Изискана е информация за цената на океанския транспорт за контейнера и разходите за транспорт са добавени към митническата стойност на стоките -1 337, 25 лв.

С писмо рег. № рег. № 32-4428/06.01.2022 г. до дружеството е изпратено уведомление съгласно чл.22, пар.6 от Регламент № 952/2013г., че предстои издаването на решение, с което ще се определи нова митническа стойност на стоката и нов размер на публичните държавни вземания /мито и ДДС/ по МД, като е предоставен 30- дневен срок за становище. В указания срок жалбоподателката е изразила несъгласие с мотивите на съобщението, но не е представила нови доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена на стоката.

На 12.05.2022г. директорът на ТД Митница Б. издал процесното Решение № 32-154141/12.02.2022г., с което е определил нова митническа стойност на стоката,

допусната до свободно обращение с митническа декларация с МРН с MRN 19BG001008009106R9/15.08.2019 г., в размер на 8 958, 95 лв., определено е ново вносно митническо задължение в размер на 859, 50 лв. и задължение за ДДС при внос в размер на 2 002, 26 лв. Разликата между платените мито и ДДС и определените с решението общо в размер на 893,80 лв., е взета под отчет и определена за досъбиране, като е определен десетдневен срок от уведомяването на длъжника за заплащането им, след което е посочено, че ще се дължи лихва.

При така установеното съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Не се установяват нарушения на изискванията за законосъобразност относно издаване на обжалваното решение от компетентен орган, спазени са необходимата форма и административнопроизводствените правила.

Решението е незаконосъобразно, тъй като е в противоречие с материалноправните разпоредби.

В случая жалбоподателката е декларирила митническата стойност на база договорната стойност съобразно приложената към декларацията фактура № 650/24.06.2019 г., издадена от „G. A. E.“ L., САЩ, за сумата от 3 567, 64 U.. Митническите органи са оспорили, че това е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките, като са приели, че договорната стойност на стоката е в размер на 5700 C.. Изводите на МО, че действителната стойност на внасяната стока е различна от декларираната от вносителя обаче са недоказани.

Митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с чл. 70 и 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013 или М.).

Съгласно чл.70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл.71 и чл.72 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Освен това митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност.

При митническото остойностяване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, но разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година (или само Регламента за изпълнение) дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Съдът приема, че установените от митническите органи данни в интернет сайта за обявена продажба на лек автомобил с идентичен

като процесния автомобил номер на шаси на по-висока стойност действително дават основания за извършване на допълнителна проверка относно декларираната при внос стойност. В тази връзка правилно митническите органи са изискали от жалбоподателката да представи доказателства в потвърждение на декларираната цена и същата е приложила инвойс фактурата и операционната бележка. Непредставянето на други освен представените документи, в това число кореспонденция по покупката и писмен договор, обаче не може да обори достоверността на посочената във фактурата и платената съгласно бележката стойност и не е достатъчно основание да се приеме, че това не е договорената и реално платена или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износа за митническата територия на Съюза. Доколкото действителността на продажбата не е обусловена от наличието на определени документи /кореспонденция, договор и т.н./, само от липсата на такива не може да се направи извод, че фактурата като свидетелстващ документ и документът за плащане не отразяват вярно посочените в тях обстоятелства, а именно - за осъществена от международна покупка от „G. A. E.“ L., САЩ на Е. Е. П. на процесния автомобил при цена от 3 567, 64 U..

Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 остойностяването на внесените стоки се извършва по реда на чл.74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл.74, §2, букви от „а“ до „г“, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Посочените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Тежестта за доказване наличието на основателни съмнения е за митническите органи. В случая митническите органи са изразили съмнение и не са приели митническата стойност, оспорвайки достоверността на данните от приложената инвойс фактура, поради което са отхвърлили възможността посочената в нея цена да е реално заплатената или подлежаща на плащане такава за процесния автомобил при придобиването му с цел внос на територията на Европейския съюз по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Но че действителната цена на автомобила, платена от жалбоподателката, е тази постигната при аукциона, не се доказва от МО, въпреки, че е негова доказателствената тежест. След като митническите органи са имали съмнения относно декларираната митническа стойност, същите са могли и е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена на автомобила, напр. чрез проверка по реда на международното сътрудничество или чрез събиране на данни от трети лица. Това обаче не е сторено, поради което следва да се приеме за основателно твърдението в жалбата, че актът е издаден при неизяснена фактическа обстановка и при нарушаване изискването на чл. 35 от АПК.

В случая данните, извлечени от интернет сайта не могат да бъдат обвързани именно с покупко-продажбата, по която жалбоподателката Е. Е. П. е придобила собствеността върху предмета на вноса, тъй като съгласно приложената от нея фактура и документ за плащане продавач е „G. A. E.“ L., САЩ, което е различно лице от посочения на аукционната продажба I. C.. Действително, има косвено доказателство, че разрешителното на автомобил с този номер шаси е на името на идентифицирания като продавач от аукционна, при липса на информация за прехвърляне на собственост. Но това, че покупката на автомобила от жалбоподателката е свързана с посочения интернет сайт или с продавача по него I. C. не се установява. Само обстоятелството, че разрешителното е било на името на този продавач, не обосновава наличие на основание да се приеме, че внесеният автомобил е закупен от жалбоподателката на обявената аукционна цена в сайта, при това от друго лице I. C., а не от посочения във фактурата продавач „G. A. E.“ L. и то за 5700 C.. Освен това съдържащата се в сайта информация не е част от митническите информационни системи, нито данните в нея са събрани по надлежния ред, за да могат да се ползват с доказателствена сила, имаща превес спрямо тази на представената фактура и на документа за плащане на цената.

Следователно МО необосновано са приели, че посочената в сайта продажна цена е договорната стойност на стоката по чл. 70, § 1 от М. и съответно решението, определящо задължения, почиващо на така определената основа е незаконосъобразно.

При този изход на делото следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси по делото в размер, като предвид материалният интерес от в размер на 893, 80 лв., възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар от 800 лв. за една инстанция е основателно и възнаграждението следва да се определи за възстановяването от ответника в размер на 500 лв. или общо с държавната такса 510 лв.

Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-154141/12.05.2022г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Е. Е. П. сумата 510 лв. (петстотин и десет лева) разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: